

lering fra denne Komité's Side. Men vi har faaet en ny Priskomité, og det er oven i Købet Erhvervene, der selv har dannet den. De har altsaa erkendt, at der var noget at raade Bod paa; ellers vilde det være urimeligt at danne en saadan Priskomité.

Men hvorfor har Regeringen ikke taget Initiativet til at skaffe Befolkningen Varerne til de rette Priser? Hvorfor vil man overlade det til nogle private Herrer og Damer at sørge for, at der bliver taget de rette Priser for de Varer, der sælges til Publikum? Regeringen er her, som paa anden Maade, vejet tilbage fra at gøre sin Pligt. Kun overfor Arbejderne har man ikke holdt sig tilbage. Man kræver, at Arbejderne skal arbejde for en ringere Løn. Ja, det er, som det hedder i Ordsproget, altid lettest at springe over Gærdet, hvor det er lavest; men det er ikke retfærdigt, at Regeringen alene vender sig mod Arbejderne, som har mindst at staa imod med. Men dertil kommer, at man overhovedet ikke vilde rette nævneværdigt ved de økonomiske Forhold her i Landet ved at tvinge Arbejdslønnen nogle Kroner længere ned om Ugen, end den er i Forvejen.

Man kan heller ikke klare sine Forpligtelser med en Henvisning til, at nu er den danske Krone dog kommet nogenlunde op i Værdi igen, saaledes som det ærede Medlem Hr. Brorsen gjorde. Det ærede Medlem sagde paa Venstres, altsaa paa Regeringens Vegne, at den Omstændighed, at vi nu havde kunnet rette Kronen saa nogenlunde op til normal Værdi, var et Vidnesbyrd om, at Regeringen havde haft Ret i sin Valutapolitik. Dette er slet ikke Tilfældet — det skal jeg senere komme tilbage til. Regeringens Valutapolitik har haft sine skæbnesvangre Følger, og den Omstændighed, at den danske Krone nu har indvundet noget af det tabte, er aldeles ikke Vidnesbyrd om, at Regeringen havde set rigtigt. Ingen har været i Tvivl om, at Krisen efterhaanden for vort Land vilde udvikle sig saaledes, at Kronen, hvis Landbrugseksporten kunde holde, vilde rettes op igen.

At vi befinder os i en overmaade vanskelig Stilling baade nationalekonomisk og statsøkonomisk, er der ikke den fjerneste Tvivl om. Man behøver blot at se paa Statsregnskabet og paa det forelagte Finanslovsforslag for at forsikre sig om, at vi befinder

os i en saadan Krisetilstand, at man alvorligt maa frygte for, at vi en skønne Dag neppe vil kunne klare Vanskelighederne.

Vi har ved hvert Aars Finanslovsopgørelse 3 Aars Virksomhed for os: vi har det Statsregnskab, der ved Finanslovens Fremlæggelse fremlægges for os for det forudgaaende Aar, vi kan tales ved om det Aar, vi befinder os i, og vi faar selve Statsbudgettet for det kommende Aar. Statsregnskabet viser en Underbalance paa selve Regnskabet og paa Formuebevægelsen paa over 100 Mill. Kr., nøjagtig et Minus paa 106,1 Mill. Kr. For 1921—22, altsaa for indeværende Aar, har vi endnu ikke saadanne Oplysninger, at vi kan danne os et fuldkomment Billede af Tilstanden; men ved en omhyggelig Gennemlæsning af Finansministerens Fremlæggelsestale faar man tydeligt Vidnesbyrd om, at det staaar daarligh til: Jeg er tilbøjelig til at tro, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard har mere Ret end det ærede Medlem Hr. Rode i sine Betragtninger over, hvad Underskuddet vil blive for indeværende Aar; det vil i hvert Fald ikke undre mig, om vi, naar indeværende Aars Regnskab aflægges, er oppe paa et Underskud paa op imod de 200 Mill. Kr. Og hvad nu Finanslovsforslaget for 1922—23 angaar, saa vises der os her, at foreløbig maa vi regne med et Minus paa 61,3 Mill. Kr. plus 45 Mill. Kr. paa Formuebevægelsen, i alt et Minus paa over 100 Mill. Kr.

Den umiddelbare Følge af dette er, at vi skal have nye Skatter, fordi Indtægterne ikke strækker til, og ogsaa fordi de gamle Skattekilder er udtørret. Vi ved, at vi om faa Dage skal have forelagt Forslag til helt nye Skattelove. Men vi vil ikke kunne nøjes med nye Skatter; jeg vil, saaledes som Forholdene nu er, anse det for fuldkommen umuligt i de kommende Aar at opkræve saa store Skatter, at vi kan undgaa Statslaan. Det er naturligvis i Øjeblikket den nuværende Regerings Opfattelse, at Statslaan ikke skal optages i den allernærmeste Fremtid; men hen paa Foraaet vil der utvivlsomt blive forelagt os Forslag til Optagelse af et nyt Statslaan, og jeg skulde mene, at der da vil blive præsenteret os Lovforslag om Optagelse af et Statslaan paa stærkt op mod 200 Mill. Kr. Jeg anser det for umuligt at laane disse Penge i Danmark, og vi skal altsaa til